

Warszawa, dnia 6 grudnia 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 1183/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Beata Tymoszów (spr.)

Sędziowie: SO Adam Bednarczyk

SO Maciej Schulz

Protokolant: p.o. protokolanta sądowego Katarzyna Pawelec

przy udziale prokuratora Iwony Zielińskiej

po rozpoznaniu dnia 6 grudnia 2017 r.

sprawy T. B. syna T. i L. ur. (...) w T. (Gruzja)

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 16 maja 2017 r. sygn. akt III K 127/17

uchyla zaskarżony wyrok, sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie.

SSO Maciej Schulz SSO Beata Tymoszów SSO Adam Bednarczyk

Uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie wydanego w sprawie VI Ka 1183/17

Wyrokiem łącznym z dnia 16 maja 2017 roku (sygn. akt III K 127/16) Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie połączył T. B. kary ograniczenia wolności orzeczone w sprawach o sygn. akt: III K 346/14, III K 230/15 i IV K 822/15 oraz kary jednostkowe i karę łączną pozbawienia wolności orzeczone w sprawach o sygn. akt V K 599/13, III K 879/14 i III K 656/16 i wymierzył mu karę łączną 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Stwierdził również, że w pozostałym zakresie wyroki te podlegają odrębnemu wykonaniu, zaś w odniesieniu do wyroków nie opisanych w części dyspozytywnej wyroku łącznego - postępowanie umorzył. ono.

Wyrok ten (z wyłączeniem rozstrzygnięć o kosztach) zaskarżył obrońca oskarżonego i podniósł zarzuty:

- obraży przepisów prawa materialnego, tj. art. 63 § 1 k.k., polegającej na niezaliczeniu na poczet orzeczonej kary łącznej rzeczywistego okresu pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt K 879/14, a mianowicie zatrzymania w dniach 4 i 5 października 2014 roku,
- obraży przepisów postępowania, tj. art. 571 § 1 k.p.k., mającej wpływ na treść wydanego orzeczenia, a polegającej na niezwróceniu się do zakładu karnego o aktualną opinię o skazanym, skutkującej orzekaniem w oparciu o treść opinii z lutego 2017 roku, co bezpośrednio przełożyło się na treść wydanego wyroku łącznego,

- rażącej niewspółmierności orzeczonej kary pozbawienia wolności, polegającej na orzeczeniu jej na zasadzie asperacji zbliżonej do kumulacji.

W konkluzji apelacji wniósł o zmianę wyroku i orzeczenie wobec skazanego kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia oraz zaliczenie na jej poczet rzeczywistego okresu pozbawienia wolności ze spraw:

- III K 346/14, tj. zatrzymania w daniach 4 i 5 maja 2014 roku,
- III K 230/15, tj. zatrzymania w dniu 6 kwietnia 2015 roku,
- V K 599/13, tj. zatrzymania w dniach 29 czerwca – 1 lipca 2013 roku wraz z okresem dotychczas wykonywanej kary pozbawienia wolności od dnia 5 maja 2017 roku do dnia uprawomocnienia się wyroku,
- III K 879/14, tj. zatrzymania w dniach 4 i 5 października 2015 roku,
- III K 656/16, tj. zatrzymania w dniu 18 kwietnia 2014 roku.

Ponadto, obrońca oskarżonego wniósł również o przeprowadzenie na rozprawie apelacyjnej dowodu z aktualnej opinii o skazanym na okoliczność właściwości i warunków osobistych skazanego, jego aktualnego sposobu życia oraz stopnia resocjalizacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Jakkolwiek apelacji obrońcy w pewnej mierze nie sposób odmówić słuszności, to jednak wobec pojawienia się na etapie postępowania odwoławczego nowej, istotnej dla prawidłowego rozstrzygnięcia okoliczności, wyrok ten należało uchylić.

Nie ma wątpliwości, że w niniejszej sprawie zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego w zakresie kar ograniczenia wolności orzeczonych w sprawach o sygn. akt III K 346/14, III K 230/15 i IV K 822/15 z karami pozbawienia wolności orzeczonymi w sprawach o sygn. akt V K 599/13, III K 879/14 i III K 656/16., wobec czego na etapie orzekania przez Sąd Rejonowy sposób ukształtowania kary łącznej był prawidłowy. Jak jednak wynika z aktualnych danych o karalności, po wydaniu zaskarżonego wyroku T. B. skazany został nadto wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, który zapadł w dniu 25 lipca 2017r., a uprawomocnił się w dniu 2 sierpnia 2017r. (IV K 405/15) i wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności (k. 265). Z kolei w aktualniej opinii o skazanym zaznaczono, że kara ta odbywana będzie w okresie od 20 listopada 2018r. do 20 marca 2009r. (k. 269).

Trzeba zaznaczyć, że zgodnie z art. 575 § 1 k.p.k. jeżeli po wydaniu wyroku łącznego zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, z chwilą jego uprawomocnienia się poprzedni wyrok łączny traci moc. Należy pamiętać, że wyrok łączny wydawany jest nie tylko na wniosek, ale również z urzędu, a obowiązek podejmowania przez sąd określonych czynności w tym zakresie wynika choćby z art. 12 b k.k.w. Skoro zatem, jeszcze przed uprawomocnieniem się „poprzedniego wyroku łącznego” sąd odwoławczy dostrzegł, że istnieją podstawy do wydania „nowego wyroku łącznego, gdyż spełnione są przesłanki określone w art. 85 § 1 i 2 k.k. (w kolejnym wyroku skazującym wymierzono karę tego samego rodzaju, podlegającą wykonaniu”), mając na uwadze kierunek zaskarżenia – na korzyść skazanego, Sąd Okręgowy ów wyrok uchylił, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Niezależnie bowiem od wspomnianych wyżej kwestii natury formalnej, obligujących do ponownego rozważenia podstaw wydania wyroku łącznego (co, oczywiście nie jest sytuacją w żadnej mierze „zawinioną” przez Sąd Rejonowy), możliwość objęcia węzłem kary łącznej również kary wymierzonej w sprawie IV K 405/15 jest dla skazanego orzeczeniem bardziej korzystnym niż to, jakie poddano kontroli instancyjnej. Podkreślić przy tym należy, że rozpoznając ponownie tę sprawę sąd I instancji związany będzie zakazem ne peius, który ma „pierwszeństwo” przed określonymi przepisami prawa karnego materialnego. Skoro bowiem wyrok uchylony został na skutek rozpoznania środka odwoławczego wniesionego wyłącznie na korzyść skazanego, to fakt wykonania niektórych z prawidłowo

połączonych uprzednio kar, nie stoi na przeszkodzie ich włączeniu do kształtowanej na nowo kary łącznej (vide: k. 599/13 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

SSO Maciej Schulz SSO Beata Tymoszków SSO Adam Bednarczyk